

† P I M E N,
DIN MILOSTIVIREA LUI DUMNEZEU
ARHIEPISCOP AL SUCEVEI ȘI RĂDĂUȚILOR

*Iubitului nostru cler, cinului monahal și binecredincioșilor creștini
din de Dumnezeu păzita noastră Arhiepiscopie, har, milă și pace de la
Dumnezeu - Tatăl, iar de la Noi, arhierească binecuvântare.*

*„Hristos se naște, slăviți-L!
Hristos din ceruri, întâmpinați-L!
Hristos pe pământ, înălțați-vă!
Cântați Domnului tot pământul.
Lăudați-L popoare, că S-a preaslăvit”
(Catavasiu la Nașterea Domnului)*

Iubiți credincioși,

Acestea sunt cuvintele pe care le auzim la slujba sărbătorii Intrarea Maicii Domnului în biserică; ele ne anunță că se apropie marea sărbătoare a Nașterii cu trup a Domnului nostru Iisus Hristos, „Cel născut din sânurile Tatălui mai înainte de toți vecii”.

Faptul nașterii Fiului lui Dumnezeu cu trup este Taina cea mai presus de înțelegerea ei cu mintea; această Taină o înțelegem, în parte, prin credință, care este puterea și darul lui Dumnezeu.

Taină minunată și preaslăvită! Cerul de unde s-a pogorât Fiul lui Dumnezeu, acum este peștera din Bethleem; scaunul de Heruvimi pe care stă, în cer, Mântuitorul lumii, acum este Fecioara Maria; Creatorul cerului și al pământului din nemărginita Sa iubire de oameni, S-a întrupat, S-a făcut om pentru mântuirea noastră, a celor care am greșit prin păcatul neascultării începând cu strămoșii noștri Adam și Eva; Pentru aceasta suntem datori să-L slăvim clipă de clipă, în toate zilele vieții noastre.

Dreptmăritori creștini,

Cuvintele „Hristos din ceruri, întâmpinați-L” sunt un îndemn sfânt de a ne apropia sufletește de Cel ce „a venit la ale Sale”, cum

scrie Sf. Ioan Evanghelistul (1, 11); El, Dumnezeu, care este „foc mistuitor” (Deut. 4, 24) arde orice păcat mărturisit la scaunul de spovedanie. Biserica, Mama noastră duhovnicească, ne cheamă să-L întâmpinăm pe Domnul nostru Iisus Hristos, prin cuvintele: „Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos”, atunci când preotul, la Sfânta Liturghie, iese din Altar cu Evanghelia. Ne cheamă în noaptea Sfintelor Paști prin cuvintele: „Veniți de primiți lumină”, adică pe Cel care este „lumina lumii” (Ioan 8, 12).

Mântuitorul ne cheamă prin cuvintele Sfintei Evanghelii: „Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați, și Eu Vă voi odihni pe voi; luați jugul Meu asupra voastră și învățați-Vă de la Mine, că sunt blând și smerit cu inima, și veți găsi odihnă sufletelor voastre” (Matei 11, 28-29).

Mântuitorul, prin glasul conștiinței noastre, ne cheamă să-L întâmpinăm, cum mărturisește fericitul Augustin în ale sale *Confesiuni*: „Neliniștit este sufletul nostru, Doamne, până ce se va odihni în Tine”. „În ce chip dorește cerbul isvoarele apelor, așa Te dorește sufletul meu pe Tine, Dumnezeu. Înselat-a sufletul meu de Dumnezeu cel Viu; când voi veni și mă voi arăta feței lui Dumnezeu”, grăiește Psalmistul David (Ps. 41, 1-2).

Mântuitorul ne cheamă la El spunându-ne că, dacă vrem să-L urmăm, atunci, trebuie să ne lepădăm de sine, adică de egoism, și să ne luăm Crucea, povara nevoițelor duhovnicești, povara necazurilor, a încercărilor și a ispitelor. (Mat. 16, 24)

Mântuitorul ne cheamă nu numai să-L întâmpinăm și să-L urmăm, ci să ne și împărtășim cu „Preasfântul Său Trup și Sânge”; ne cheamă prin cuvintele rostite de slujitorii Sfintelor Taine: „Cu frică de Dumnezeu, cu credință și cu dragoste, apropiați-vă!” Bucuria întâmpinării Mântuitorului la sărbătoarea Nașterii Sale cu trup este pe măsura pregătirii noastre sufletești prin post, rugăciune, faptele de milostenie și, nu în ultimul rând, prin curățirea sufletului de păcate în Sfânta Taină a Pocăinței.

Cuvintele „Hristos pe pământ, înălțați-vă” înseamnă că, dacă El S-a pogorât din ceruri venind la noi, atunci și noi suntem datori să ne înălțăm la El sufletește. Ne înălțăm când privim cu toată luarea-aminte Creația lui Dumnezeu, pe om și natura înconjurătoare, înțelegând puterea și purtarea de grijă ale lui Dumnezeu, așa cum mărturisește Psalmistul David: „Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria” (Ps. 18, 1).

„Ce este omul că-Ți aduci aminte de el? Micșoratu-L-ai pe dânsul cu puțin față de îngeri, cu slavă și cu cinste L-ai încununat pe el. Pusu-l-ai pe dânsul peste lucrurile mâinilor Tale, toate le-ai supus sub picioarele lui” (Ps. 8, 4-6).

Ne înălțăm cu mintea și cu sufletul la cer, la Dumnezeu, în rugăciunile noastre de fiecare zi, rostite cu toată luarea aminte, în casele noastre și, mai ales, în sfânta biserică în zilele de sărbătoare. „În biserica slavei Tale stând, în cer a sta ni se pare”, este mărturisirea creștinilor care cercetează biserica la sfintele slujbe cu regularitate, așa cum citim în cartea Faptele Apostolilor: „... în fiecare zi [creștinii n.n.] – stăruiau într-un cuget în templu și frângând pâinea... laudând pe Dumnezeu” (Fapte 2, 46-47).

Iubiți credincioși,

Dumnezeu S-a făcut om ca să facă pe om dumnezeu, după har, spun Sfinții Părinți ai Bisericii; purtători de Dumnezeu, adică, omul să fie călăuzit permanent în trăirea vieții sale de „gândul lui Hristos” (Filip. 2, 5).

Cei care nu mai au gândul lui Hristos uită și nesocotesc legile și rânduielile date de Dumnezeu oamenilor dintru începutul creerii lor, privind între altele, familia, căsătoria constituită din uniunea liber consimțită între un bărbat și o femeie. Mântuitorul a spus limpede fariseilor care veniseră „să-L ispitească întrebându-L dacă se cuvine omului să-și lase femeia sa [să se despartă n.n.] – pentru orice pricină. Răspunzând, El a zis: N-ați citit că Cel ce i-a făcut de la început *i-a făcut bărbat și femeie*? Pentru aceasta va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de femeia sa și vor fi amândoi un trup. Așa încât nu mai sunt doi, ci un trup. Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă” (Mat. 19, 3-6). Aceasta este deci familia, căsătoria rânduită de Dumnezeu: un bărbat cu o femeie și nu un bărbat cu alt bărbat care înseamnă sodomie, păcat pedepsit de Dumnezeu cu ploaie de pucioasă și foc, în cetatea Sodomei (Fac. 19, 24).

Din fericire, bunii noștri creștini au mărturisit, anul acesta, și în scris, hotărârea sfântă, cerând ca în Constituția țării noastre să se înscrie: „Familia este constituită din uniunea liber consimțită între un bărbat și o femeie”.

În încheierea acestui cuvânt pastoral, Vă îndemn să nu dați

uitării învățăturile apostolești: „Fiți dar, următori ai lui Hristos ca niște fii iubiți, și umblați întru iubire, precum și Hristos ne-a iubit pe noi și S-a dat pe Sine pentru noi, prinos și jertfă lui Dumnezeu, întru miros cu bună mireasmă.” (Ef. 5, 1-2) „Nu știți oare că nedreptții nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu? Nu vă amăgiți: Nici desfrânații, nici închinătorii la idoli, nici adulterii, nici malahienii, nici sodomiții, nici furii, nici lacomii, nici bețivii, nici batjocoritorii, nici răpitorii nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu” (I Cor. 6, 9-10). „Deci luați seama cu grijă, cum umblați, nu ca niște neînțelepți, ci ca cei înțelepți, răscumpărând vremea, căci zilele rele sunt.” (Ef. 5, 15-16).

„Vă îndemn, deci, fraților, pentru îndurările lui Dumnezeu, să înfățișați trupurile voastre ca pe o jertfă vie, sfântă, bine plăcută lui Dumnezeu, ca închinarea voastră cea duhovnicească, și să nu vă potriviți cu acest veac, ci să vă schimbați prin înnoirea minții, ca să deosebiți care este voia lui Dumnezeu, ce este bun și plăcut și desăvârșit” (Rom. 12, 1-2).

Rog pe Bunul Dumnezeu ca sfintele sărbători ale Nașterii și Botezului Domnului să le trăiți cu pace, întru bucuria mântuirii.

Anul Nou să fie binecuvântat de Dumnezeu cu belșugul muncii cinstite spre folosul personal și cel de obște.

Al vostru de tot binele voitor și către Domnul pururi rugător,

† P I M E N

ARHIEPISCOP AL SUCEVEI ȘI RĂDĂUȚILOR